

המריבה בין שני

חברי מועצת העיר

על מזכירה צעירה

וכיסא־מנהל גרמה

תסיסה - וכמעט

שהביאה לנפילת

ראשי העיר צייצ'י

שניים ניום אוחזין בטלית. זה אומר כולה שלי, וזה אומר כולה שלי. אולם הקרע הגלוי שפרץ לפני שבועיים בין ראש עיריית תל־אביב ושלמה ("צייצ'י") להט, לבין כמה מחברי מועצת העיר שלו — פרץ בגלל גערה יפהפייה וכיסא־מנהלים בצבע ירוק־זית. לקוראי העיתונים נדמה היה כי המשבר בעיריית תל־אביב הוא משבר רעיוני ואי־דיאלוגי. אולם לאחר בחינה מעמיקה ל כל תולדות הפרשה, אשר במהלכה קרא צייצ'י לעבר חבר מועצת העירייה שלו: „אתה בסך־הכל טרמפיסט אצילי“ מתברר כי המשבר כולו הוא על רקע יחסים אישיים. עלבונות וחוסר־כיבודים וכיבודי יתר ליריב.

הקשר ששבר את גב הגמל, מה שהביא להתפרצות הגדולה ולחשיפה הפומבית של מערכת־היחסים המתוחה, הייתה צעירה בלונדית בת 20, פזית מגדלבלוט.

וליפקין פרש מהקואליציה. לפני פרישתו דרש ליפקין להכניס לחדר רו שולחן חדש, כיסא־מנהלים יקר בצבע ירוק־זית ושטיח מקיר־אל־קיר. כל דרישתיו מולאו, מלבד השטיח. כשפרש ליפקין מהקואליציה, קיבל את התיק שלו מי שהיה יושב־ראש ועדת יפן והשכונות חיים טסה, חבר מועצת העיר מטעם חרות. כעבור שבועות מיספר חזר בו ליפקין מהתמרדותו, שב לקואליציה וקיבל חזרה את התיק שלו במועצת העירייה.

אולם כאן התגלה מיכשול. ליפקין רצה לקבל חזרה גם את המזכירה הבלונדית ואת כיסא־המנהלים. לכך התנגד טסה, שהרגיש נוח מאוד עם יפהפייה כמו פזית לשירותו ועם כיסא־מנהלים מסתובב. הסיכסוך בין השניים עלה לאוקטבות גבוהות, כאשר העירייה כולה מתגלגלת מצחוק למריבת המזכירה והכיסא. ראש העירייה בכבודו הבעצמו נקרא לשמש בדרך צייצ'י פסק כי פזית והכיסא יוחזרו לליפקין.

מאותו רגע הפכו חיינו של צייצ'י בעירייה חיי־גיהנום. טסה, איש השכונות, החל מתסס נגד חבר סיעתו — ראש־העיר. צייצ'י לא טמן ידו בצלחת. הוא ערך עם טסה חשבונות משלו. לדברי צייצ'י, הרי למרות שטסה הוא איש השכונות, הוא לא טיפל כלל בנושא זה, והיה אף שגוא על בני השכונות. כראייה: פעמים מיספר חטף טסה מכות מביריונים אנשי השכונות, לפעמים אף בבית־העירייה עצמו, מכוניות חובלה ואוימים טלפונים

שאותם הוא צריך, הוא מתייחס בחביבות רבה. כאילו היה ידידו עוד מגן־הילדים. אולם ידוע כי דקה לאחר שאותו אדם עוזב את החדר, משמיץ אותו צייצ'י לתיא־בון, אפילו בפני הוועדה שבסקידות. הראשון שהצטרף אל טסה היה חבר סיעתו וראש אגף־התברואה בעירייה, אריה קרמר. איש בית־ר' לשעבר, נדהם להיזר כח כי צייצ'י החליט להתלבש גם עליו. במיסגרת הקיצוצים בתקציב שעליהם החליט צייצ'י, הוא הורה לקצץ גם בקניית למעלה ממחצית מ־46 מכוניות לניקוי כבישים ומידרכות, אשר שבועות מיספר

הגיעו אל מישרדו לעשרות. כשבועיים לפני שפרצו המהומות בטרי־טוריה של טסה, בקרב אנשי שכונת התיקוה, בעקבות אי־קיום מישחק הכדורגל של קבוצת בני־יהודה, לא הופיע טסה בבניין העירייה. בעת המהומות, כי שנתקע צייצ'י בדירה בשכונה, בעת סיורו שם, כשהמונן צר עליה הופיע פתאום טסה, כשהוא מדג מעל מירפסות של ביתים שכנים, עד לדירה בה היה צייצ'י, ויעץ לראש־העיר לא לצאת מהדירה, פן יכו אותו. צייצ'י יצא בכליזאת, ואיש לא הרים עליו יד.

ליפקין נגד טסה

פזית, בתו של עסקן בית־ר' מהתת־אחדות לכדורגל, התקבלה לעבודה בעיריית תל־אביב והופנתה להיות מזכירתו של חיים ליפקין, חבר מועצת־העיר מטעם ליכוד, מסיעת ע"מ. ליפקין, שהיה אז בקואליציה והחזיק בתיק יפן והשכור נות, התמרד כנגד צייצ'י ודרש לקבל גם את תפקיד סגן־ראש־המועצה. צייצ'י סירב,

מאח

יוסי יואי

קודם־לכן הודיעו שופרות יחסי־הציבור של צייצ'י על רכישתו. קרמר סבר, כי כאשר עומדים לקצץ בתקציבה של מחלקת, מן הראוי להיוועץ קודם־לכן בראש אותה מחלקת. כשהגיע לחדרו של צייצ'י מצא שני פקידים, והשלושה יחדיו הודיעו לו על תקיצוצים במחלקתו.

חמתו של קרמר, שהיה כבר מוסת על־ידי טסה, התלקחה. ריב־שפתיים חריף ידו בינו לבין צייצ'י, כשצייצ'י עצמו צועק: „אל תשכח שאתם כולכם (וכונתו היתה לכל חברי המועצה מטעם חרות שבליכוד) טרמפיסטים אצילי. לולא אני, לא הייתם מגיעים כלל לשלטון!“

קרמר, איש־המיסלוגה הוותיק, צעק לעבר צייצ'י שהוא עצמו טרמפיסט על עגלת הליכוד. צייצ'י דרש מקרמר לצאת מהחדר. קרמר השתולל מכעס וצעק על צייצ'י: „אני לא אעזוב, ואתה יכול להזמין מיש־טרה!“ כשהוא רומז לכך שלפני מיספר שבועות הזמין צייצ'י מיש־טרה כדי להתי גבר על סיכסוך־עובדים בעירייה. אל מתנגדי צייצ'י בקרב חברי מועצת העיר מטעם חרות הצטרף גם מיכאל קליינר, צעיר שהיה לפני שנים מיספר יושב־ראש התאחדות הסטודנטים. קליינר נפגע מכך שלא הוצע לו תיק בעירייה ראוי לשמו. הוצע לו לקבל את תיק ה־התנדבות, המצאה בתדרגע של צייצ'י, אשר ניסה על־ידי כך לפטור את קליינר בלא כלום. קליינר סירב.

לחרות יש עוד שלושה חברי מור עצת עיר. האחד הוא יגאל גריפל, אשר חברי־הליכוד טוענים כי הוא „ה־

רומל

של העירייה

טסה לא היה צריך להתאמץ הרבה. אנשי חרות, שישבו באופוזיציה משך 14 שנה, חשבו לתומם כי עם הגיעם לשלטון, הגיעו גם אל המנוחה והנחלה מבחינת הכיבודים והמשכורות. צייצ'י לא הסכים עימם.

הם הכירו את צייצ'י שלפני הבחירות, זה המחייך, הנחמד והשקט. לפתע, אחרי הגיחוך בבחירות, התגלה צייצ'י אחר, צייצ'י כמות שהיה מוכר לחילים ששירתו תחת פיקודו בעת שהיה מפקד הכוחות המזוינים בסיני, והתקרא אז, רומל של סיני.

צייצ'י הוא גבר נוקשה, אותב שררה, שונא לשמוע את המילה „לא“. לפקודיה, הן בצה"ל והן כיום בעירייה, מוריד צייצ'י הנחיות בטון של פקודה שאין עליה עור ריץ. הוא אינו בורר במילים, מאבד פעמיים רבות את עשתונותיו. תכונה נוספת של צייצ'י, אשר לא עוררה את חבריו במועצת העיר לאהב אותו: אל אנשים

מי הטרמפיסט?

צייצ'י מאיים על אריה קרמר, חבר מועצת העיר, עימו רב ריב קולני, אשר הגיע לדפי העיתונות. אתה טרמפיסט אצילי, הטיח צייצ'י בפני קרמר, אשר טען לעומתו בצעקות כי דווקא צייצ'י הוא הטרמפיסט על עגלת הליכוד. בסיומו של הריב הציע קרמר לציצ'י להזמין מיש־טרה, אשר בלעדיה לא היה מוכן לעזוב את חדרו של ראש־העיר.